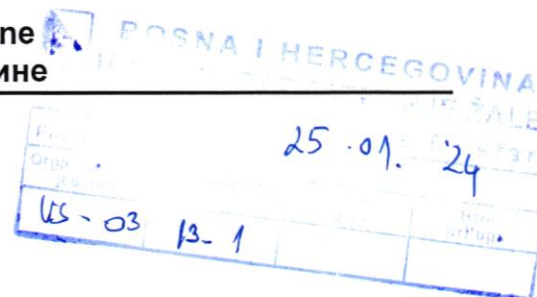

R. 88. 3388/21

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеBroj: S1 3 U 042238 22 U
Sarajevo, 18.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Samre Akova i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sladane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Grupe ponuđača „Nexen“ d.o.o. Banja Luka, ulica Kozarska broj 61b i „Telinvest“ d.o.o. Sarajevo, ulica Ejuba Ademovića broj 4, koje zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, ulica Karadorđeva broj 10, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-3388-8/21 od 30.12.2021. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.01.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba izjavljena na Odluku o poništenju postupka nabavke broj: 03-35548/21 od 10.11.2021. godine, u postupku nabavke Građevinski i elektro montažni radovi na EEO uz isporuku materijala za izgradnju TC Bahovo 1, 2x630 kVA sa kablovskom kanalizacijom, pripadajućim podzemnim SN vodovima i pripadajućom visokonaponskom mrežom, Grad Bihać, za potrebe podružnice Elektrodistribucija Bihać, ugovornog organa JP EP BiH d.d. Sarajevo, podružnica „Elektrodistribucija“ Bihać. Odbijen je zahtjev za povrat uplaćene nakande za pokretanje žalbenog postupka kao i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka za sastav žalbe.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog propisa i povrede pravila postupka. U tužbi detaljno obrazlaže hronologiju postupka i navodi da je ponuda tužitelja ocijenjena kao neprihvatljiva iz razloga jer je ugovorni organ od tužitelja tražio dostavljanje originalne kataloške dokumentacije u roku od tri dana, radi poređenja sa dostavljenom kopijom, iako to nije predviđeno TD, da je tužitelj dana 01.10.2021. godine dostavio ovjerenu kopiju, a na ponovno traženje dostavio i original dana 18.10.2021. godine. Međutim, kako je dokumentacija dostavljena nakon poteka roka od tri dana, njegova ponuda je odbačena u skladu sa članom 68. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj prigovara da tuženi nije imao u vidu da je od ugovornog organa zapravo zahtijevao pojašnjenje zašto se traži originalna dokumentacija kad je dostavio ovjerenu kopiju iste, smatrajući da to ne može tražiti jer takav uslov nije propisan u TD, kao što nije postojala ni

obaveza da kataloška dokumentacija bude objavljena na internet stranici proizvođača. Tužbom se prigovara da je pogrešno pozivanje na odredbu člana 68. stav 3. ZJN, jer dokumentacija nema nedostataka, a ovjerenost prepisa dokumentacije znači da je ustvari potvrđena istovjetnost sa originalom odnosno izvornom ispravom. U tužbi se ističe da je prvostepenom odukom i osporenim rješenjem prekršen i član 4. i 9. Zakona o upravnom postupku BiH. Prigovara da je u odnosu na tužitelja povrijeđena pravičnost, jer je u konačnici, nesporno dokazao autentičnost kataloške dokumentacije. Slijedom navedenog, predlaže da sud donese presudu kojom će tužbu uvažiti, poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovo rješavanje, uz obavezu nadoknade troškova spora na ime sastava tužbe u ukupnom iznosu od 977,50 KM i izvrši povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga koji su navedeni u osporenom rješenju. Zainteresirano lice nije dostavio izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama propisanim odredbom člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH¹, pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja, proizilazi da je konačnim rješenjem odbijena, kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o poništenju postupka nabavke građevinskih i elektro montažnih radova na EEO, uz isporuku materijala za izgradnju TC Bahovo 1,2x630 kVA sa kablovskom kanalizacijom, pripadajućim podzemnim SN vodovima i pripadajućom visokonaponskom mrežom, za potrebe podružnice „Elektro distribucija“ Bihać, ugovornog organa JP EP BiH d.d. Sarajevo. Prema obrazloženju pobijanog rješenja tuženi je cijenio da je ugovorni organ na osnovu pravilno utvrđenih činjenica, donio pravilnu odluku o poništenju postupka nabavke, jer tužitelj nije dostavio ponudu u skladu sa tačkom 6.11 TD. Naime, ugovorni organ je aktom broj: 03-2-63-30545/2021 od 28.09.2021. godine, zahtijevao od tužitelja da dostavi pojašnjenje kataloške dokumentacije i da dostavi originalne dokumente koji su dostavljeni na strani 138 i 139 ponude (kataloška dokumentacija za stavku XIV 1), zato što se dostavljena kopija kataloške dokumentacije, razlikuje od one koja je dostupna na internet stranici u katalogu proizvođača ELKABEL. Iz navedenih razloga je zahtijevano da se u skladu sa članom 48. ZJN, dostavi original u roku od tri dana od dana prijema zahtjeva tj. do 02.10.2021.godine. Po shvatanju tuženog, ugovorni organ je imao pravo da zahtijeva pojašnjenje ponude, jer se radi o različitim promjerima i težini traženog Diametara od bundle, onog koji je dostavljen u kopiji kataloga od onog koji je naveden u katalogu na stranici proizvođača. S tim u vezi, ugovorni organ je samo pogodio ponuđaču, jer je nakon dostavljanja ovjerene kopije od strane tužitelja, još jednom zahtijevao originalnu dokumentaciju uz pojašnjenje razloga za isto. Tuženi je ocijenio i navod tužitelja da je u više postupaka javnih nabavki tražena ista originalna dokumentacija, te da je on nije mogao istovremeno dostaviti u svakom postupku. Tužena nalazi da je svaka javna nabavka zasebna i da je ugovorni organ pravilno postupio kad je u konkretnom slučaju zahtijevao original, čime je ispunio obavezu poštivanja odredbe člana 9. Zakona o upravnom postupku, u vezi sa članom 2. i 3. istog zakona. Kako u konačnici tužitelj nije postupio po traženju ugovornog organa i u roku od tri dana dostavio originalnu dokumentaciju, koju je morao imati kod sebe, već po proteku istog, to je, po ocjeni tuženog, ugovorni organ pravilnom primjenom člana 68. stav 3. ZJN, odbacio prijavu tužitelja. Imajući u vidu navedeno, tuženi je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu na osnovu člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

¹ „Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Prema odredbi člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH² (u daljem tekstu ZJN), jedan od razloga za odbacivanje ponude je ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjenja uslova iz člana 45. do 51. ovog zakona, pa dakle i uslova koji se odnose na opis robe koja je predmet isporuke, a čiju je vjerodostojnost kandidat i obavezan potvrditi, ako to ugovorni organ zahtijeva. U konkretnom slučaju ugovorni organ je prema navedenim odredbama ZJN, u svrhu utvrđivanja vjerodostojnosti opisa ponuđene robe i pozvao tužitelja da u roku od tri dana dostavi originalne dokumente radi poređenja sa kopijom, jer je postojala razlika između ponuđenog i onog što čini aktualne podatke na internet stranici proizvođača. Zbog toga je, suprotno navodima iz tužbe, tuženi pravilno ocijenio ovaj žalbeni prigovor tužitelja, tako što je pravilno zaključio da je ugovorni organ postupao u skladu s načelom materijalne istine, kad je na osnovu odredbe člana 49. tačka d) i 68. st. 3. ZJN od tužitelja zatražio originalnu katalošku dokumentaciju. Budući da tužitelj nije postupio u roku od tri dana (zakonski rok), ni nakon što mu je ugovorni organ ukazao na razloge nužnosti potvrde vjerodostojnosti opisa ponuđene robe, to je istekom ovog roka, ugovorni organ pravilno odbacio ponudu tužitelja, na temelju odredbe člana 68. ZJN, kako to pravilno u osporenom rješenju nalazi i tuženi. Osim toga, ugovorni organ je i u tački 6.11. TD (strana 13/76), naveo da može u pisanoj formi tražiti od ponuđača da pojasni dokumente koje je dostavio.

Iz istih razloga, koji su naprijed navedeni, nisu osnovani ni prigovori tužbe da je tužitelj diskriminiran i da ugovorni organ nije mogao zahtijevati dostavljanje originalne kataloške dokumentacije, kad mu je već dostavljena ovjerena kopija koja je vjerna originalu prema supsidijarnim propisima, Zakonu o upravnom postupku, odnosno Zakonu o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa. Ovo iz razloga što je nesporno da je ugovorni organ izvršio uvid u tužiteljevu ponudu na strani 138 i 139, nakon čega je utvrdio da se dostavljena ovjerena kopija kataloške dokumentacije razlikuje od one koja je dostupna u katalogu proizvođača ELKABEL, koja se nalazi na internet stranici proizvođača. Slijedom toga, nije osnovan prigovor tužbe da je tuženi povrijedio odredbu člana 4. Zakona o upravnom postupku BiH³ (u daljem tekstu ZUP), jer je odredbama ZJN zapravo propisano da način na koji će ugovorni organ utvrđivati vjerodostojnost opisa ponuđene robe, odnosno način na koji će ponuđač biti dužan da potvrdi tu vjerodostojnost, isključivo na ugovornom organu. Prema tome, ugovorni organ nije postupao nezakonito kad je od tužitelja zahtijevao da dostavi originalnu katalošku dokumentaciju.

S tim u vezi, ono što se i ne osporava tužbom, jeste činjenica da tužitelj nije u roku dostavio traženu originalnu dokumentaciju, s obzirom da iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj dana 18.10.2021.godine putem e-mail-a, a dana 19.10.2021. godine putem pošte, dostavio traženu originalnu dokumentaciju, a ugovorni organ je zahtijevao pojašnjenje aktom broj: 03-2-63-31898/2021 od 11.10.2021. godine i ostavio rok od tri dana za dostavljanje traženog. U konačnici, pravilno je obrazloženo pobijano rješenje da je tužitelj imao rok, odnosno da je trebao dostaviti traženu dokumentaciju do 02.10.2021. godine, a ne 18.10.2021. godine, pa i ovo vijeće prihvata da je ugovorni organ postupio u skladu sa zakonom kad je dana 10.11.2021. godine, donio odluku o poništenju postupka javne nabavke.

² „Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14

³ „Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16

S tim u vezi, vijeće cijeni da nije osnovan ni prigovor da pobijano rješenje ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. ZUP, s obzirom da pobijano rješenje sadrži sve propisane elemente, a tuženi je za istu dao odlučne razloge, potkrijepljene utvrđenim činjenicama na kojima je zasnovana osporena odluka, uz odgovarajuću primjenu materijalnog prava.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude u skladu sa odredbom člana 37. stav 1. i 2. ZUS.

Tužitelju ne pripadaju troškovi postupka u skladu sa članom 61. ZUS, budući da tužba nije osnovana.

Zapisničar
Sladana Anđelić

